

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Θ. Κολοκοτρώνης

Γενικές πληροφορίες

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης ήταν Έλληνας αρχιστράτηγος και ηγετική μορφή της Επανάστασης του 1821, οπλαρχηγός, πληρεξούσιος, Σύμβουλος της Επικρατείας. Απέκτησε το προσωνύμιο Γέρος του Μοριά.

Μετά θάνατον τιμήθηκε από την Ελληνική Πολιτεία με τον βαθμό του Στρατάρχη.

Γεννήθηκε στο Ραμοβούνι της Μεσσηνίας στις 3 Απριλίου 1770 και απεβίωσε, από εγκεφαλικό επεισόδιο, στις 16 Φεβρουαρίου 1843.

Το 1790 παντρεύτηκε την Αικατερίνη Καρούτσου.

Είχε κοινή αποδοχή που είχε αποκτήσει ο Κολοκοτρώνης χάρη στις στρατηγικές του ικανότητες κατά τα πρώτα έτη της Επανάστασης και κυρίως με τη νίκη του επί του Δράμαλη το 1822.

Γενικές πληροφορίες

Η αποδοχή αυτή εφθάρη τα επόμενα χρόνια με την εμπλοκή του στις εμφύλιες συγκρούσεις.

Υπήρξε ένθερμος οπαδός της πολιτικής του Καποδίστρια και πρωτοστάτησε στα γεγονότα για την ενθρόνιση του Όθωνα.

Το 1833, όμως, οι διαφωνίες του με την Αντιβασιλεία τον οδήγησαν, μαζί με άλλους αγωνιστές, πάλι στις φυλακές της Ακροναυπλίας στο Ναύπλιο με την κατηγορία της εσχάτης προδοσίας.

Έτσι, στις 25 Μαΐου 1834, μαζί με τον Πλαπούτα, καταδικάστηκε σε θάνατο.

Έλαβε χάρη μετά την ενηλικίωση του Όθωνα το 1835, οπότε και ονομάστηκε στρατηγός και έλαβε το αξίωμα του «Συμβούλου της Επικρατείας».

Στρατιωτική δράση

Διορίστηκε αρματωλός εναντίον των κλεφτών που λυμαίνονταν την περιφέρεια του Λεονταρίου.

Το 1802 είχε γίνει τόσο επικίνδυνος στους κατακτητές, ώστε ο βοεβόδας της Πάτρας πέτυχε να εκδοθεί σουλτανικό φερμάνι που τον καταδίκασε σε θάνατο και ανάθετε την εκτέλεση στους προεστούς, οι οποίοι αν δεν κατόρθωναν να τον σκοτώσουν θα εκτελούνταν οι ίδιοι.

Το 1818 μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία.

Τον Ιανουάριο του 1821 ξαναγύρισε στη Μάνη όπου άρχισε να προετοιμάζει την Επανάσταση στην Πελοπόννησο γνωρίζοντας ότι η ημέρα έναρξης ήταν η 25 Μαρτίου.

Στρατιωτική δράση

Βρέθηκε στην Καλαμάτα κατά την αναίμακτη κατάληψη της πόλης στις 23 Μαρτίου 1821 υπό τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη.

Πρωταγωνίστησε σε πολλές στρατιωτικές επιχειρήσεις του Αγώνα, όπως στη νίκη στο Βαλτέτσι (13 Μαΐου 1821), στην άλωση της Τριπολιτσάς (23 Σεπτεμβρίου 1821), στην καταστροφή της στρατιάς του Δράμαλη στα Δερβενάκια (26 Ιουλίου 1822), όπου διέσωσε τον Αγώνα.

Οι επιτυχίες αυτές τον ανέδειξαν σε αρχιστράτηγο της Πελοποννήσου.

Στη διάρκεια του Εμφυλίου πολέμου, πολλές φορές προσπάθησε να αμβλύνει τις αντιθέσεις ανάμεσα στους αντιπάλους, αλλά παρόλα αυτά δεν απέφυγε τη ρήξη.

Μετά από ένοπλες συγκρούσεις, ο ίδιος και ο γιος του συνελήφθησαν και φυλακίστηκαν στο Ναύπλιο.

Στρατιωτική δράση

Ο Σουλτάνος ζήτησε τη βοήθεια της Αιγύπτου για να καταστείλει την Επανάσταση, οπότε ο γιος του Μεχμέτ Αλή και διάδοχος του αιγυπτιακού θρόνου Ιμπραήμ αποβιβάστηκε το 1825 στην Πελοπόννησο.

Η Σφακτηρία και το Ναβαρίνο έπεσαν στα χέρια των Αιγυπτίων και τότε ο Κολοκοτρώνης αποφυλακίστηκε για να αντιμετωπίσει τον Ιμπραήμ μαζί με τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη.

Χωρίς πολυάριθμο στρατό ξεκίνησε και πάλι τον κλεφτοπόλεμο, που διήρκεσε ως το 1828.

Αξίζει να τονιστεί η στρατηγική φυσιογνωμία του Κολοκοτρώνη, καθώς διοικούσε τα στρατεύματα με ιδιοφυή τρόπο, χρησιμοποιώντας τις τακτικές του κλεφτοπολέμου, ώστε να μπορεί να αντεπεξέρχεται το στράτευμα στην αριθμητική υπεροχή του αντιπάλου.